

پول شویی و دلایل مبارزه با آن

حسین ابوحمزه

اشاره

می‌توان از ابعاد مختلف بحث کرد. در کنوانسیون‌ها و دستورالعمل‌های جوامع بین‌المللی از جمله دستورالعمل جامعه اروپایی مصوب مارس ۱۹۹۰ و یا پیمان نامه شورای اروپا در اوت ۱۹۹۰ در استراسبورگ تعاریف مختلفی از پول شویی بیان شد. این تعاریف را اگرچه با انشاءهای متفاوت بیان شد، ولی همه تعاریف در ماهیت با هم یکی هستند. چند تعریف از پول شویی می‌تواند در بیان ماهیت موضوع کمک کند.

- پولشویی یعنی: "تبدیل یا انتقال یک دارایی با علم بر اینکه از فعالیت‌های مجرمانه به دست آمده باشد، به منظور پنهان داشتن یا گم کردن رد منشأ غیرقانونی آن دارایی یا کمک به شخصی که مرتکب چنین جرمی شده است، برای گریز از پیامدهای قانونی جرم مذکور."

- پول شویی عبارت است از: "تحصیل، تملک یا استفاده از دارایی‌های به دست آمده از منابع غیر قانونی و نیز هرگونه مشارکت، مباشرت، دسیسه چینی برای ارتکاب اقدام به ارتکاب، یا کمک، ترغیب، تسهیل و پنهان کاری هرگونه جرم مرتبط با پول شویی."

- پول شویی تبدیل یا انتقال مال با علم به اینکه چنین مالی از یک

پول شویی یک فرآیند و یک فعالیت غیر قانونی است که در جریان آن سعی می‌شود با روش‌های مختلف درآمدهای نامشروع را که ناشی از اعمال خلاف است، توجیه کنند و این درآمدها را قانونی جلوه دهند. به عبارت دیگر، پول‌های کثیف ناشی از اعمال مجرمانه را تبدیل به پول‌های تمیز کرده و در بدنه اقتصاد جایگزین کنند. به تعبیری دیگر، پول شویی عبارت است از هر نوع عمل یا اقدام به مخفی کردن یا تغییر ظاهر هویت نامشروع حاصل از فعالیت‌های مجرمانه، به گونه‌ای که وانمود شود که این منافع و عواید از منابع قانونی سرچشمه گرفته و ابتیاع شده است.

واژه پول شویی برای توصیف فرآیندی مورد استفاده قرار می‌گیرد که در آن پول غیر قانونی یا کثیفی که حاصل فعالیت‌های مجرمانه همانند قاچاق مواد مخدر، قاچاق انسان، رشوه، اخاذی، کلاهبرداری و... است در چرخه‌ای از فعالیت‌ها و معاملات باگذر از مراحل، شسته و به پول قانونی و تمیز تبدیل می‌شود در تعریف پول شویی

جرم حاصل شده است، به منظور مخفی کردن یا تغییر ظاهر منشأ: غیر قانونی مال مورد نظر یا کمک به شخصی که مرتکب چنین جرمی شده است، برای فرار از پیامدهای قانونی عمل خود.

- پول شویی یعنی "پنهان کردن یا تغییر ماهیت واقعی، منشا، محل، جابه جایی یا مالکیت مال با علم به اینکه چنین مالی از فعالیت مجرمانه حاصل شده است."

با توجه به تعاریفی که از پول شویی ارائه شد، می توان پول شویی را چنین تعریف کرد: "فرآیندی است که دارندگان اموال نامشروع که این اموال از طریق اعمال مجرمانه به دست آمد، ایجاد می کنند تا اینگونه وانمود کنند که پولی را که دارند و خرج می کنند، از راه مشروع و قانونی به دست آوردند."

در هر حال می توان گفت، گم کردن یا محو کردن منشأ پول ها پول شویی محسوب می شود و این عمل برای فاعل آن جرم محسوب می شود و همچنین کسانی که در این راه به او کمک می کنند نیز مجرم هستند، زیرا پول شویی اثرات بسیار مخرب و تاثیر بسیار منفی بر روابط بین الملل، اقتصاد داخلی، تراز پرداخت ها، جرم و خیانت و... خواهد داشت. تاریخچه اصطلاح پول شویی نشأت گرفته از اقدام شخصی به نام آلكاپون بود. آلكاپون با جمع آوری گروهی به نام آلكاپون ها با دایر کردن مراکز غیر قانونی از جمله قمارخانه و... و همچنین انجام اعمال غیراخلاقی به سودهای سرشاری دست یافته بود و برای گم کردن منشأ این پول ها که همه آنها از راه نامشروع به دست آمد، اقدام به

تاسیس رختشوی خانه ای کرد که در آن با تعبیه تعدادی ماشین لباسشویی اینگونه وانمود کرد که پولی که به دست می آورد، از راه شستشوی لباس است و شستن لباس ها و پنهان کردن درآمدهای حاصل از جنایات و جرم های مختلف در لوای این عمل باعث شد تغییر ماهیت پول های کثیف با این روش به پول شویی (Money Laundering) معروف شود.

برای اعمال پول شویی یا ایجاد فرآیند طولانی پول شویی لازم است اعمالی در مراحل مختلف انجام بگیرد که این مراحل را به مراحل پول شویی تعبیر می کنیم که سه مرحله اصلی پول شویی به شرح زیر است:

مرحله اول جاگذاری

(Placement):

جاگذاری یا مستقر کردن یا مرحله استقرار فرآیندی از پول شویی است. در این مرحله پول شویی، پول های کثیف در بانک ها سپرده گذاری می شود و یا به خارج از مرزهای جغرافیایی انتقال می یابد و در صورتی که امکان پذیر نباشد، تبدیل به اموال و املاک و فلزات گرانبها و عتیقه ها می شود. این مرحله در واقع مرحله گم کردن منشأ است. به طور دقیق مانند آنکه شخصی مالی را می دزدد و آن را در باغچه حیاط خود مدفون می کند. به این ترتیب وجوه مذکور از دید پنهان می شود. انجام دادن هر یک از اعمال فوق به شرایط محیط و زمان جرم و نوع و ماهیت پول کثیف بستگی دارد.

مرحله دوم - لایه چینی (Layering):

لایه چینی یعنی پنهان کردن از دید ناظران قضایی، امنیتی، پلیسی و غیره؛ به عبارت دیگر در این مرحله موضوع استتار مطرح می شود. در این مرحله که در واقع جداسازی عواید حاصل از فعالیت های مجرمانه از منشأ از طریق ایجاد لایه های پیچیده ای از معاملات است و همچنین انجام اموری که فرآیند حساسی را مبهم می کند و هویت طرف های اصلی معامله و همچنین ردگیری آن را ناممکن می سازد، همانند مثال قبل که وقتی مال سرقت شده در باغچه حیاط مدفون شد، با پوشش دادن روی آن همانند محیط اطراف از دید پنهان می شود و این مرحله استتار از مراحل پول شویی است که پول شویان با استفاده از مجرب ترین کارشناسان مالی و اقتصادی اعمال خلاف خود را از نگاه پنهان می دارند.

مرحله سوم - یکپارچه سازی

(Integration):

در مرحله یکپارچه سازی ویا ادغام، پول های کثیف وارد جریان اقتصادی می شود و در عمل مراحل پول شویی تکمیل می شود. این مرحله که آخرین فرآیند پول شویی است، یکپارچه سازی یا فراهم کردن پوشش ظاهری مشروع و توجیه قانونی برای عواید حاصل از فعالیت های مجرمانه می باشد و اگر مراحل اول و دوم پول شویی با دقت کامل انجام شده باشد درآمدهای فوق در این مرحله شسته شده و با استفاده از طرح های یکپارچه سازی، به نحوی وارد جریان اصلی اقتصاد می شود که ورود این عواید به سیستم مالی با ظاهری قانونی صورت می گیرد. این مراحل از اصلی ترین عملیاتی است

پول های کثیف حاصل یک جرم اولیه و یک جنایت بوده و در مرحله دوم توسط صاحبان آن اقدام به پول شویی می شود. از جمله مهمترین ویژگی های پول شویی آن است که پول های مذکور از جنایات و قاچاق و ارتشاء و تروریسم و... به دست آمده است

که مجرمان انجام می دهند تا پول خود را قانونی و مشروع جلوه دهند. شناسایی مراحل مذکور و مبارزه با آن در این مسیر بسیار مهم بوده و مجریان قانون با شناخت این مراحل به مبارزه با پول شویی می پردازند. برای مبارزه با پول شویی بایستی ویژگی های آن را شناخت و بر اساس آن بتوان برای مبارزه با پول شویی برنامه ریزی کرد که به طور اختصار ویژگی های اصلی آن را بر می شماریم:

۱- پول شویی جرم ثانویه محسوب می شود؛ یعنی: پول های کثیف حاصل یک جرم اولیه و یک جنایت بوده و در مرحله دوم توسط صاحبان آن اقدام به پول شویی می شود. از جمله مهمترین ویژگی های پول شویی آن است که پول های مذکور از جنایات و قاچاق و ارتشاء و تروریسم و... به دست آمده است؛ یعنی قبل از به دست آمدن پول ها جنایتی انجام گرفته است؛ به همین دلیل پول شویی را جرم ثانویه یا جرم دوم می گویند.

۲- پول شویی با توجه به گستردگی حجم جرم و جنایات عمدتاً فراملی است و محدود به یک حوزه جغرافیایی خاص نمی شود و مرز نمی شناسد، فرآیند پول شویی ممکن است در چند کشور و چند سیستم مالی همزمان انجام بگیرد تا به نتیجه برسد و این ویژگی باعث شد برای مبارزه با آن باید فراملی و بین المللی اقدام شود.

۳- ویژگی دیگر پول شویی سازمان یافته بودن آن است. همان گونه که در دو ویژگی قبلی بیان شد، برای انجام پول شویی در سطوح مختلف نیاز به برنامه ریزی از پیش تعیین شده و سازمان و انسجام خاص است. براین اساس می توان گفت یکی از ویژگی های پول شویی سازمان یافته بودن این جرم می باشد. انجام اعمال در گستره جغرافیایی جهان بدون سازمان و سیستم امکان پذیر نیست.

۴- با توجه به ویژگی های بیان شده برای اجرای پول شویی و فراملی بودن و سازمان یافته بودن جرم مذکور، نیاز به افراد مطلع و متخصص و آگاه در کلیه امور دارد. از این رو می توان یکی از ویژگی های پول شویی را جرم دانشمندان و متخصصان امور دانست، زیرا در این راستا بسیاری از وکلا، حسابداران خبره، بانکداران و... می باید همگام و همراه با پول شویان باشند تا این فرآیند انجام بگیرد.

۵- از جمله دیگر ویژگی های پول شویی این است که پول شویی در طول مدت زمان انجام می گیرد؛ یعنی نیاز به زمان دارد تا در مدت طولانی این عمل انجام بگیرد. لذا نباید انتظار داشت که عمل پول شویی یک شبه و بسیار گذرا صورت می پذیرد. با نگاهی به سایر ویژگی های پول شویی در می یابیم که سازماندهی یک گروه بسیار بزرگ و همراه کردن تعداد زیادی از قاچاقچیان و جنایان با وکلا و دانشمندان و مطلع

به امور مالی مستلزم صرف وقت طولانی است. فرآیند پول شویی برای دست اندرکاران آن بسیار سودمند و ارزشمند است. بر این اساس امروزه همه سازمان ها و تشکیلات تروریستی و جنایتکار در کنار خوداز تشکیلات مالی بسیار متشکل شامل حسابداران خبره، متخصصان بانکداری، وکلای مجرب، بورس بازان و کارگزاران فعال سهام که وظیفه آنان پنهان سازی منشأ پول های کثیف و تبدیل آن به سایر اشکال دارایی های مشروع است، بهره می گیرند. بهره گیری از این گروه افراد و تنظیم و تشکیل و ایجاد سیستم منسجم و قوی و به کارگیری همه آنها و بسط آن در گستره مورد نیاز پول شویان نیاز به زمان دارد و به همین دلیل یکی از ویژگی های آن را زمان بر بودن و یا انجام در طول زمان بیان می کنند.

چرا با پول شویی مبارزه می کنیم

عواملی که باعث می شود دولت ها خود را با گروه کثیری از تروریست ها، قاچاقچیان مواد مخدر و انسان و... درگیر کرده و به مبارزه اعمال خلاف آنها در زمینه پول شویی دست بزنند، به شرح زیر بیان می شود:

الف- ایجاد امنیت در جامعه:

ایجاد امنیت در جامعه هدف، آرزوی همه دولتمردان و مردم هر کشوری است و به نظر صاحب نظران علم روانشناسی بعد از نیاز فیزیولوژی (غذا، هوا و آب)، امنیت از اهمیت بالایی برخوردار است. از آنجایی که در برخی ویژگی های پول شویی بیان شد، پول شویی جرم دوم است، به این صورت که پس از انجام گرفتن جرم اول (ترور، سرقت، قاچاق و...)، جنایتکاران برای قانونی جلوه دادن درآمدهای نامشروع خود دست به اعمالی می زنند که به عنوان پول شویی (جرم دوم) تلقی می شود. هرگاه بتوان با عمل پول شویی مبارزه کرد و توانایی آن را از جنایتکاران گرفت، جرم اول نیز به تبع آن کاهش می یابد یا انجام نمی گیرد.

ب- جلوگیری از تاثیر منفی پول شویی بر اقتصاد داخلی:

پول شویان از راه های مختلفی برای مشروعیت بخشیدن به درآمدهای خود اقدام می کنند که یکی از آنها سرمایه گذاری در بخش تولید یا بازرگانی در کشور خاص است.

از آنجایی که قصد سرمایه گذاران یادشده سودآوری و رشد و توسعه نیست، ممکن است محصولات خود را پایین تر از قیمت تمام شده نیز عرضه کنند که اثر مخربی بر اقتصاد آن جامعه خواهد گذاشت و باعث ورشکستگی بنگاه های کوچک و حتی بزرگ می شود و از طرفی با انحصاری عمل کردن در آن بخش و ادغام یا خرید واحدهای

کوچک در عمل فعالیت فوق در آن جامعه به دست گروه می افتد و از آنجایی که هدف آنها عبور پول های کثیف از این مسیر است، بلافاصله با خروج سرمایه از آن بخش موجب از بین رفتن بخشی از اقتصاد آن کشور می شود.

با توجه به دو مفهوم رشد اقتصادی و توسعه اقتصادی که از یکدیگر متمایز هستند، سرمایه گذاری فوق گاهی باعث رشد اقتصادی در مقطع خاصی می شود (در صورت مشاهده در GDP) که همان رشد کمی تولید است چون فعالیت های غیر قانونی و بزهکارانه وسیع با پول های با حجم بسیار زیاد مسلمانان اثرات زیادی بر اقتصاد (کلان) خواهد داشت و همچنین به دلیل فعالیت های زیرزمینی و ثبت نکردن آن در GDP سیاست های اقتصادی را تحت تاثیر قرار می دهد، تاثیر عمده ای نیز به نرخ ارز، تغییر در تقاضای پول، تغییر در تراز پرداخت ها و بی اعتمادی از مبادلات و ترس جامعه از مبادلات آلوده به پول شویی و اختلاس و کلاهبرداری همگی عواملی هستند که ضربات جبران ناپذیری بر بدنه اقتصاد به خصوص اقتصاد کشورهای در حال توسعه وارد می کند.

در هر حال به طور خلاصه می توان اثرات پیشگفت را چنین برشمرد:

- اختلال و بی ثباتی در اقتصاد، کاهش درآمد دولت، کاهش کنترل دولت بر سیاست های اقتصادی، تغییر جهت سرمایه گذاری ها، تضعیف امنیت اقتصادی، تضعیف بخش خصوصی، تاثیر منفی بر نرخ بهره و ارز و افزایش ریسک اعتباری.

ج- همسویی و همکاری و هماهنگی با جوامع و مجامع بین المللی

از آنجایی که پول شویی جرم فراملی و فرامرزی بوده و حوزه جغرافیایی خاصی برای انجام دادن آن لحاظ نمی شود، اقتضاء می کند اهمیت جهانی مبارزه با آن به کار گرفته شود و توافقات بین المللی در سطح بالاترین مقامات اجرایی و قضایی بر این توافقات صحه گذاشته و اجرای آن را تضمین کنند.

چند مورد از توافقات و الزاماتی که در سطح بین المللی در این خصوص وجود دارد، از جمله کنوانسیون ۱۹۸۸ وین، کنوانسیون ۱۹۹۰ اتحادیه اروپا، اساسنامه کمیته باسل (بال)، دستورالعمل

اتحادیه اروپا، کنوانسیون سال ۲۰۰۰ پالمو، قطعنامه سازمان بین المللی کمیسیون های بورس اوراق بهادار در سال ۱۹۹۲، قطعنامه ۱۳۷۳ شورای امنیت، نیروی ویژه اقدام مالی علیه پول شویی (FATF) و بسیاری از توافقات منطقه ای و چند جانبه بین المللی که همگی پول شویی را به عنوان یک جرم شناخته و مبارزه با آن را برای اعضای الزام آور کردند و رعایت ضوابط آنها همسویی با ملل و دولت ها است و رعایت نکردن آنها تحریم های بین المللی را به همراه دارد. برای آشنایی برخی از آنها را به اختصار توضیح می دهیم.

- کنوانسیون وین:

یکی از نخستین اسنادی که می توان به عنوان سند بین المللی مبارزه با پول شویی مطرح کرد، سند بین المللی کنوانسیون وین است که در ۱۹ دسامبر ۱۹۸۸ به امضاء رسید. در آن سند تجارت مواد مخدر و داروهای آرام بخش مخدر و درآمدهای حاصل از تجارت فوق را غیرقانونی دانسته و اعضای ملزم به مبارزه با مجرمان و جنایتکاران و صاحبان دارایی های نامشروع به دست آمده از این عمل شده اند. از این رو به دلیل جرم دانستن قاچاق مواد مخدر و آنکه تجارت آن در سطح حوزه خاص جغرافیایی انجام نمی گیرد، همیتی جهانی را طلب می کرد، بر این اساس پیمان نامه مذکور از طریق سازمان ملل به امضاء رسید و بعدها به پیمان وین معروف شد. در این پیمان علاوه بر آنکه قاچاق مواد مخدر جرم شناخته شد، اعضای مکلف شدند تدابیری اتخاذ و قوانینی وضع کنند که از نقل و انتقال وجوه حاصله و سودهای به دست آمده نیز جلوگیری شود که این سند بعدها به عنوان چارچوب وضع قوانین علیه پول شویی و مبارزه با آن برای تدوین دیگر اسناد به کار گرفته شده است.

- اساسنامه کمیته بال (باسل):

در دسامبر ۱۹۸۸ در شهر باسل سوئیس سه اساسنامه توسط مقامات ۱۲ کشور به تصویب رسید و منتشر شد که براساس آن اقدامات و فعالیت ها و اداره بانک ها باید با این اساسنامه ها انطباق داشته باشد. عمده ترین اصل اساسنامه مذکور شناسایی مشتری (Know your customer) است. شناسایی مشتری امری است که باید در رأس امور بانک ها و موسسات مالی قرار گیرد و سایر موارد به تصویب رسیده شامل پرهیز از داد

امروزه همه سازمان ها و تشکیلات تروریستی و جنایتکار در کنار خوداز تشکیلات مالی بسیار متشکل شامل حسابداران خبره، متخصصان بانکداری، وکلای مجرب، بورس بازان و کارگزاران فعال سهام که وظیفه آنان پنهان سازی منشأ پول های کثیف و تبدیل آن به سایر اشکال دارایی های مشروع است، بهره می گیرند

سازمان‌های انتظامی - امنیتی و قضایی هستند و همچنین کشورها باید ضوابط قانونی برای بانک‌ها و موسسات مالی غیربانکی وسایر ارگان‌هایی که در معرض پول شویی قرار دارند، وضع کنند.

در این کنوانسیون همچنین مقرر شد مقرراتی در زمینه حفاظت جان ومال افرادی که در زمینه مبارزه با پول شویی فعالیت می‌کنند، تصویب شود و از این گروه حمایت کامل به عمل آید.

- قطعنامه ۱۳۷۳ شورای امنیت:

پس از حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ و حمله به مرکز تجارت جهانی در نیویورک به استناد فصل ۷ منشور سازمان ملل، قطعنامه‌ای از سوی شورای امنیت سازمان ملل، در خصوص تروریسم صادر و اجرای قطعنامه مذکور برای تمامی کشورهای عضو الزام آور شد. همچنین کشورها ملزم به تأسیس کمیته مبارزه با تروریسم شدند و این امر مستلزم داشتن و اجرای قانون مبارزه با پول شویی و جرایم سازمان یافته است. از سال ۲۰۰۱ سازمان ملل و کلیه مراجع قانونی مبارزه با پول شویی ارتباط مستقیم و نزدیکی بین پول شویی و تروریسم قائل شده اند و این امر گرچه در اجرا و ماهیت عمل تروریسم می‌تواند متفاوت باشد، لکن مبارزه با آن برای کلیه کشورها الزام آور شد. شایان ذکر است تفاوتی که در این زمینه می‌توان بیان کرد این است که برای انجام عمل تروریستی الزاماً پول کیفی به کار گرفته نمی‌شود. به این معنا که پول بالقوه پاک را نیز می‌توان در این راه استفاده کرد، ولی الزام فوق راه مناسبی برای همکاری بین‌المللی در زمینه مبارزه با پول شویی و تروریسم است. حال که چند مورد از ضوابط والزامات بین‌المللی بر شمرده شد، باید به الزامات ایران نیز اشاره ای کرد. با توجه به این که کشور ما عضو سازمان ملل است، اجرای مصوبات آن سازمان الزامی است و همچنین در قوانین متعدد حتی در روایات و احادیث و قوانین شرع مقدس ما تحصیل هر مالی که از راه ناصواب به دست آید، جرم شناخته شده و دارایی مذکور می‌تواند به حکم حاکم شرع توقیف شود که در قانون تعزیرات حکومتی نیز در بسیاری موارد به آن اشاره شده است. در هر حال، آنچه بیان شد، صرفاً برای آشنایی بیشتر با پول شویی والزامات کشورها در خصوص مبارزه با آن نوشته شده است. گرچه با قوانین موجود در جامعه ما و نظارت واحدهای متعدد نظارتی، جنایتکاران کمتر به مقاصد خود در زمینه پول شویی می‌رسند، لکن آشنایی بیشتر مشاغلی که در معرض این اعمال خلاف قرار می‌گیرند، امری اجتناب ناپذیر است که از جمله این مشاغل بانکداران، وکلا، حسابداران خبره، فروشندگان، اشیای عتیقه و جواهرات و طلاجات، کارکنان بخش ثبت املاک، کارگزاران و دست‌اندرکاران بورس‌های سهام کالا و نفت و... هستند.

وستدهای مشکوک و همکاری با سازمان‌های مجری قانون مبارزه با پول شویی است.

- FATF (گروه واکنش سریع مالی):

در سال ۱۹۸۹ کشورهای صنعتی گروه ۷ (G7) با هدف توسعه راهکارها و افزایش کارایی و ارتقای سیاست‌های بین‌المللی مبارزه با پول شویی موافقت نامه‌ای تنظیم کردند که به موجب آن مبارزه با پول شویی و اعمال سیاست‌های صحیح مالی در زمینه نحوه تعاملات مالی، نحوه تأسیس بانک‌ها و بیمه، اجرای مفاد کنوانسیون‌های قبلی در زمینه‌های مالی مبارزه با پول شویی، شناسایی مشتری و حفظ و نگهداری مدارک شناسایی و معاملات مشتریان تا چند سال، جلوگیری و افشای نحوه تأمین مالی تروریسم که از جمله تخلفات آشکار مالی - امنیتی است و بسیاری از موارد دیگر را در بر می‌گیرد. در ابتدا کشورهای مذکور توافق کردند گروه با بررسی موارد مذکور در کشورهای عضو گزارش‌های جامع و کاملی ارائه کند، اما بلافاصله سازمان‌ها و کشورهای دیگر که موضوع را بسیار حیاتی تشخیص دادند، به عضویت آن درآمدند، از جمله کشورهایی که در مراحل اولیه به عضویت درآمدند. کشورهای اتحادیه اروپا بودند که به تدریج اکثر کشورهای جهان پیمان فوق را امضاء کرده و اجازه بررسی را به کارشناسان FATF دادند.

FATF مجموعه‌ای از تدابیر با هدف مبارزه با عملیات تأمین مالی تروریسم و سازمان‌های تروریستی را به توصیه‌های قبلی خود اضافه کرده است که به جرات می‌توان گفت توصیه‌های فوق‌ارایه دهنده سه راهبرد اصلی برای طراحی سیستم جامع و موثر در زمینه مبارزه با پول شویی است:

۱- جرم شناختن و جرم محسوب کردن پول شویی

۲- مجازات‌های مالی و مدنی و تعیین راهکار مناسب برای توقیف و مصادره اموال پول شویان و تروریست‌ها

۳- ایجاد یا همکاری در زمینه ایجاد واحد اطلاعات مالی مرکزی در راستای رازداری نکردن

راهبردهای گفته شده هر کدام در کنوانسیون‌های مختلف مورد بحث قرار گرفت و می‌توان چنین بیان کرد که هر یک از آنها ضلعی از مثلث مبارزه با جرائم سازمان یافته است.

- کنوانسیون بالرمو ۲۰۰۰:

در ادامه روند تلاش بین‌المللی برای مبارزه با جرم پول شویی در کنوانسیون بالرمو ۲۰۰۰، از دولت‌ها خواسته شد علاوه به شناسایی پول شویی به عنوان جرم و مصادره اموال و دارایی‌های جنایتکاران و پول شویان می‌باید موارد مشکوک به پول شویی نیز شناسایی و گزارش شود و موسسات مالی به خصوص بانک‌ها ملزم به گزارش حساب‌های مشکوک به نهادها و